

Γεωργία: Μια ανατολική χώρα με δυτικό προσανατολισμό

Εργασία στο μάθημα της Διαπολιτισμικής Κοινωνικής Ψυχολογίας στη Σχολική Κοινότητα

στα πλαίσια του ΠΜΣ Σχολικής ψυχολογίας

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Βασιλική Αρκουλάκη

Αριθμός Μητρώου: ΣΧΨ 1011913

Ιστορική αναδρομή

Η Γεωργία στο παρελθόν χωριζόταν γεωγραφικά από δύο βασίλεια. Στα ανατολικά υπήρχε το βασίλειο της Ιβηρίας (Κάρτλι) και δυτικά το βασίλειο της Κολχίδας. Κατά την ελληνική μυθολογία μάλιστα στην Κολχίδα αναζήτησε ο Ιάσωνας με τους Αργοναύτες το χρυσόμαλλο δέρας. Το δέρας πιθανώς αναφέρεται στην τοπική τεχνική χρήσης δερμάτων για τη συλλογή χρυσού από τα ποτάμια και η οποία διατηρήθηκε μέχρι πρόσφατα στην περιοχή Σβανέτι. Τα πρώτα χρόνια μ.Χ. η Γεωργία βρισκόταν στη ρωμαϊκή σφαίρα επιρροής, μέχρι που ο χριστιανισμός έφτασε σε αυτή στις αρχές του πρώτου αιώνα μ.Χ. και αναδείχθηκε σε επίσημη θρησκεία του κράτους από το βασιλιά Μίριαν το 330 μ.Χ. (Government of Georgia, 2014). Τα επόμενα χρόνια στην περιοχή έλαβαν χώρα μια σειρά από εισβολές, πρώτα από τους Πέρσες τον πέμπτο αιώνα, έπειτα από τους Άραβες τον έβδομο αιώνα, τους Τούρκους τον ενδέκατο αιώνα και τους Μογγόλους το 1236. Η Γεωργία βίωσε μια χρυσή εποχή στην ιστορία της ανάμεσα στον ενδέκατο και τον δέκατο τρίτο αιώνα ενώ έπειτα μοιράστηκε ανάμεσα σε Πέρσες και Οθωμανούς (Central Intelligence Agency [CIA], 2019).

Στη νεότερη ιστορία και συγκεκριμένα το 1891 η χώρα βρέθηκε προσαρτημένη στη Ρωσική Αυτοκρατορία με τους Ρώσους να προσπαθούν να εξαλείψουν τα γεωργιανά ήθη, έθιμα και παραδόσεις. Από το 1917 έως και το 1921 η χώρα βίωσε μια μικρή περίοδο σοσιαλδημοκρατίας με την ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γεωργίας. Μετά από εισβολή του Κόκκινου Στρατού το Φεβρουάριο του 1921 η Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Γεωργίας αποτέλεσε πλέον κομμάτι της Σοβιετικής Ένωσης μέχρι και το 1991 όπου και επήρθε η διάσπασή της με τη χώρα να γίνεται ανεξάρτητη (Government of Georgia, 2014).

Αμέσως μετά στη Γεωργία ενεπλάκη σε πολέμους με τις περιοχές της Νότιας Οσετίας, της Αζαρίας και της Αμπχαζίας, οι οποίες, αν και διοικητικά εντός τους γεωργιανού κράτους,

δεν επιθυμούσαν να παραμείνουν σε αυτό. Οι πόλεμοι αυτοί πάγωσαν, με τις τρεις περιοχές να ανακηρύσσονται αυτόνομες. Από τις περιοχές αυτές έφυγαν πολλοί πρόσφυγες. Το 2003 η χώρα μπήκε σε φιλοδυτική τροχιά, με την εκλογή του προέδρου Μιχαήλ Σακασβίλι, με τη Μόσχα να αμφισβητεί το αποτέλεσμα των εκλογών. Το επόμενο έτος, με πραξικόπημα οργανωμένο από τον Γεωργιανό πρόεδρο, η Αζαρία επαναπροσαρτήθηκε στη Γεωργία με τη μορφή αυτόνομης περιοχής ενώ το 2007 ξέσπασε κρίση στη Νότια Οσετία, η οποία οδήγησε στην επανάκτηση από τους Γεωργιανούς αρκετών οσετικών χωριών. Η Ρωσία κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων υποστήριξε τη θέση περί αυτονομίας της Αμπχαζίας, της Αζαρίας και της Νότιας Οσετίας. Το 2008 στη σύνοδο του NATO στο Βουκουρέστι οι Γεωργιανοί ζήτησαν ένταξη στον οργανισμό μαζί με την Ουκρανία, αλλά το αίτημά τους απορρίφθηκε. Έπειτα από πολλές πολιτικές αναταράξεις και εναλλαγές προσώπων στην εξουσία της χώρας σήμερα στη θέση του πρωθυπουργού βρίσκεται ο Γκιόργκι Γκαχάρια, με βασικούς στόχους την ένταξη της Γεωργίας στην Ευρωπαϊκή ένωση (Ε.Ε.) και τον Οργανισμό Βορειοατλαντικού Συμφώνου (NATO) (CIA, 2019).

Οικολογικά στοιχεία

Η Γεωργία βρίσκεται στο νότιο τμήμα των Καυκάσιων Όρεων και συνορεύει βόρεια με τη Ρωσία, νότια με την Τουρκία και την Αρμενία και ανατολικά με το Αζερμπαϊτζάν. Από τα δυτικά βρέχεται από τη Μαύρη Θάλασσα και το βόρειο τμήμα της οριοθετείται από ψηλά βουνά της οροσειράς του Καυκάσου. Μάλιστα κάποιες από τις ψηλότερες κορυφές φτάνουν σε υψόμετρο πέντε χιλιάδων μέτρων. Το κλίμα κυμαίνεται από υποτροπικό μεσογειακό έως και αλπικό. Στην πεδιάδα της Κολχίδας το κλίμα είναι από εύκρατο ως υποτροπικό, με υψηλότερες θερμοκρασίες από τις υπόλοιπες περιοχές της χώρας και μεγάλες τιμές υγρασίας. Στην ενδοχώρα το κλίμα είναι ηπειρωτικό, με μεγάλες διαφοροποιήσεις της θερμοκρασίας ανάμεσα στις εποχές του έτους, και σχετικά ξηρό, ιδιαίτερα στα νότια και νοτιοανατολικά υψίπεδα. Στα ορεινά τμήματα της χώρας, σε υψόμετρο πάνω από 2.000 μέτρα, το κλίμα είναι

αλπικό, ενώ σε υψόμετρο άνω των 3.400 μέτρων τα χιόνια δε λιώνουν ποτέ. Η τοποθεσία και οι διαφορές στο υψόμετρο συμβάλλουν στην ποικιλομορφία του ανάγλυφου, του κλίματος και του εδάφους τα οποία με τη σειρά τους επηρεάζουν τη γεωργία, τον τρόπο ζωής και τις παραδόσεις. Στη χώρα υπάρχουν σημαντικά αποθέματα ξυλείας, υδροηλεκτρικής ενέργειας, αποθέσεις μαγγανίου, σιδηρομετάλλευμα, χαλκός και μικρές ποσότητες άνθρακα και πετρελαίου. Το παράκτιο κλίμα και η σύσταση του εδάφους επιτρέπει σημαντική ανάπτυξη τσαγιού και εσπεριδοειδών. Η Γεωργία είναι επίσης γνωστή για το κρασί της (CIA, 2019).

Η Γεωργία είναι μια αγροτική χώρα με το υποαλπικό κλίμα που επικρατεί στα λιβάδια της να ευνοεί την εκτροφή βοοειδών και προβάτων. Μετά την ανεξαρτητοποίηση της, όμως, η πλειονότητα του πληθυσμού της συγκεντρώθηκε στα αστικά κέντρα. Σε αυτό συνέβαλε η βιομηχανοποίηση και η στροφή προς την εκπαίδευση. Η αλλαγή από αγροτική σε μια οικονομία αγοράς υπήρξε δύσκολη για τους κατοίκους και οδήγησε σε μαζική ανεργία, κρατική διαφθορά και κακή οικονομική διαχείριση οι οποίες με τη σειρά τους ανάγκασαν σχεδόν τον μισό πληθυσμό της χώρας να βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας. Σήμερα η βιομηχανία της χώρας βρίσκεται σε κάμψη. Το ενδιαφέρον έχει προσανατολιστεί περισσότερο στο σημαντικό γεωστρατηγικό ρόλο που θα μπορούσε να παίξει η χώρα ως σταυροδρόμι μεταξύ Ευρώπης και Ασίας. Πιο συγκεκριμένα, η αποκατάσταση του αρχαίου δρόμου του μεταξιού τόσο για τη μεταφορά αγαθών όσο και για τη χρήση του σαν δίοδο για τους αγωγούς φυσικού αερίου και πετρελαίου από τη λεκάνη της Κασπίας προς την Ευρώπη μέσω της Τουρκίας αποτελεί κυρίαρχο στόχο της Γεωργίας (Georgas et al., 2006).

Δημογραφικά στοιχεία, γλώσσα, θρησκεία

Σήμερα ο πληθυσμός της Γεωργίας ανέρχεται στους 3.723.500 κατοίκους. Ανάμεσα τους οι Γεωργιανοί αποτελούν το 83,8% του πληθυσμού ενώ κυρίαρχες εθνικές ομάδες αποτελούν οι Αζέροι με ποσοστό 6,5% του πληθυσμού, οι Αρμένιοι με ποσοστό 5,7% και οι Ρώσοι με

ποσοστό 1,5% (Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Γεωργίας,2019). Επίσημη γλώσσα του κράτους αποτελούν τα γεωργιανά και τα αμπχαζιανά ομιλούνται από τους κατοίκους της αυτόνομης δημοκρατίας της Αμπχαζίας. Επίσης ομιλούνται αζερικά, αρμένικα και ρωσικά (Government of Georgia, 2014).

Οι ίδιοι οι Γεωργιανοί αποδίδουν στη χώρα τους και το όνομα “Sak'art'velo” που μεταφράζεται ως γη των Καρθελίων από την περιοχή Κάρτλι ενώ η απόδοση του ονόματος της πρωτεύουσας Τιφλίδας στα γεωργιανά σημαίνει ζεστό μέρος εξαιτίας των πολλών θερμών πηγών που υπάρχουν στην περιοχή. Επίσημη θρησκεία του κράτους είναι ο χριστιανισμός (ορθόδοξοι) με ποσοστό 83.4% ενώ κομμάτι του πληθυσμού που αγγίζει το 10.7% ασπάζεται το ισλάμ. Με μικρότερα ποσοστά ακολουθούν Αρμένιοι αποστολικοί, μάρτυρες του Ιεχωβά, καθολικοί, προτεστάντες και Εβραίοι. Το πολίτευμά της Γεωργίας ορίζεται ως ημιπροεδρική δημοκρατία με 235 εκλεγμένους βουλευτές (CIA, 2019).

Εκπαίδευση

Η εκπαίδευση κατέχει σημαντική θέση και αποτελεί προτεραιότητα στη Γεωργία και το εκπαιδευτικό της σύστημα είναι πλήρως συμβατό με τα ευρωπαϊκά πρότυπα εκπαίδευσης. Τα πτυχία που προσφέρονται έχουν διεθνώς αναγνωρισμένη ισχύ τόσο από ευρωπαϊκές χώρες όσο και από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και το υπουργείο παιδείας της χώρας θεωρείται ένα από τα λιγότερο διεφθαρμένα υπουργεία. Στη χώρα λειτουργούν 2.087 δημόσια και 226 ιδιωτικά σχολεία με 600.000 μαθητές και 59.000 δασκάλους και η χώρα συγκαταλέγεται ανάμεσα στις πέντε πρώτες χώρες που προσφέρουν υψηλότερη πρόσβαση στην εκπαίδευση. Μάλιστα η ύπαρξη τέτοιου αριθμού ιδιωτικών σχολείων την τοποθετεί ανάμεσα στις χώρες με την μεγαλύτερη παρουσία ιδιωτικής εκπαίδευσης. Η χώρα προσφέρει σε κάθε μαθητή οικονομική ενίσχυση με τη μορφή voucher και την επιλογή αν θέλει να ακολουθήσει δημόσια ή ιδιωτική εκπαίδευση. Τα δημόσια σχολεία έχουν έναν

αποκεντρωμένο χαρακτήρα καθώς διοικούνται από τα σχολικά συμβούλια και με την ενεργό συμμετοχή των γονέων και των μαθητών οι οποίοι έχουν ισχυρό λόγο για όλα τα θέματα που αφορούν το σχολείο. Το 78% του πληθυσμού θεωρεί το σχολείο ένα ασφαλές μέρος. Η υποχρεωτική εκπαίδευση είναι από τα έξι μέχρι τα δεκαέξι χρόνια (Ministry of Education, Science, Culture And Sport of Georgia, 2016).

Οικογένεια, σχέσεις στην κοινότητα

Οι οικογενειακοί δεσμοί στην κοινωνία της Γεωργίας είναι στενοί και αρκετά σημαντικοί. Οι υποχρεώσεις απέναντι στην οικογένεια και τους φίλους προηγούνται των υποχρεώσεων προς την κοινότητα. Οι οικογένειες συνήθως έχουν την παραδοσιακή εκτεταμένη μορφή και διακατέχονται από αξίες όπως ο σεβασμός για τους μεγαλύτερους, η συχνή επικοινωνία και η αλληλοβοήθεια (Georgas et al., 2006). Οι αντρικές φιγούρες παλαιότερα είχαν τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο για τις αποφάσεις της οικογένειας ενώ σήμερα έχει ενδυναμωθεί αρκετά και ο ρόλος της γυναίκας στη λήψη αποφάσεων. Μάλιστα, οι γυναίκες αποτελούν και βασικό κομμάτι της εργατικής δύναμης της χώρας και οι περισσότερες που μένουν σε αστικές περιοχές εργάζονται. Παρόλα αυτά στις υψηλές κυβερνητικές, πολιτικές και επιχειρηματικές θέσεις εργασίας απασχολούνται περισσότεροι άνδρες. Το κράτος προσφέρει αρκετά προνόμια στις εργαζόμενες γυναίκες όπως για παράδειγμα πληρωμένες άδειες εγκυμοσύνης και πρόωρες συνταξιοδοτήσεις με σκοπό να τις ενθαρρύνει να μπουν στην αγορά εργασίας. Οι γυναίκες βρίσκονται συνήθως σε θέσεις εξουσίας ως θρησκευτικοί ηγέτες (Worldatlas, 2019).

Πριν την περίοδο που η χώρα αποτέλεσε κομμάτι της Σοβιετικής Ένωσης οι περισσότεροι γάμοι ήταν κανονισμένοι από τους γονείς και συνήθως γίνονταν μετά τη γέννηση του παιδιού. Αργότερα, όμως, δόθηκε η ελευθερία επιλογής συζύγου και οι κοινωνικές νόρμες έγιναν πιο ελαστικές. Οι περισσότεροι γάμοι γίνονταν μεταξύ όμοιων εθνοτικών ομάδων ιδιαίτερα για τις γυναίκες χωρίς, όμως να απαγορεύονται οι μικτοί γάμοι. Σήμερα τα

περιθώρια έχουν χαλαρώσει περισσότερο και οι γάμοι με ανθρώπους από άλλες χώρες δεν αποτελούν σπάνιο φαινόμενο σε αντίθεση με τους γάμους μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων οι οποίοι δεν πραγματοποιούνται συχνά. Παλαιότερα, η αγνότητα της μέλλουσας νύφης ήταν ζητούμενο με εξαίρεση μια επαρχία της Γεωργίας, το Pshavi, στην οποία όσους περισσότερους συντρόφους είχε μια κοπέλα τόσο πιο πιθανό ήταν να κάνει έναν καλό γάμο. Ο θεσμός της προίκας υπήρχε και συνεχίζει να υπάρχει κατέχοντας σημαντική θέση ανάμεσα στο εθιμοτυπικό του γάμου. Δεν είναι αυστηρώς υποχρεωτικό αλλά συνεχίζει να εμφανίζεται σαν συνήθεια. Σε άλλα εθιμοτυπικά των γάμων η οικογένεια της νύφης φροντίζει να εξοπλίσει το σπίτι στο οποίο θα μείνει το ζευγάρι ενώ η οικογένεια του γαμπρού πληρώνει για το τραπέζι του γάμου. Παράλληλα, συνηθίζεται το ζευγάρι που παντρεύτηκε πρόσφατα να μένει με την οικογένεια του γαμπρού σε περίπτωση που δεν μπορεί να ανεξαρτητοποιηθεί οικονομικά και τώρα τελευταία παρατηρείται το φαινόμενο οικογένειες να ενώνονται ξανά ώστε να μειωθούν τα πάγια έξοδά τους. Όσον αφορά άλλες συνήθειες ο εορτασμός του νέου έτους θέλει την οικογένεια να συγκεντρώνεται στο πατρικό σπίτι και έπειτα τα νεότερα μέλη της οικογένειας να βγαίνουν έξω και να συνεχίζουν τους εορτασμούς (Georgas et al., 2006).

Μετανάστευση

Πριν τη σοβιετική κατάρρευση στη Γεωργία διέμεναν περίπου μισό εκατομμύριο Έλληνες οι περισσότεροι από τους οποίους εκτοπίστηκαν είτε προς την Ελλάδα ως παλλινοστούντες (περίπου 170.000) είτε προς τη Ρωσία, την Ουκρανία και άλλες χώρες που ανεξαρτητοποιήθηκαν. Μέχρι το 2000 είχαν επιστρέψει στην Ελλάδα περίπου 80.000 μετανάστες οι οποίοι είχαν στενούς δεσμούς με τον ποντιακό ελληνισμό (Αγτζίδης, 1995). Το αρχικό κύμα μετανάστευσης αποτελούνταν κυρίως από νέους άνδρες οι οποίοι έφευγαν για τη Ρωσία αναζητώντας εργασία ενώ σήμερα έχει αυξηθεί αρκετά ο αριθμός των γυναικών που μεταναστεύουν σε άλλες χώρες. Τα τελευταία χρόνια η μετανάστευση από τη Γεωργία

στην Ελλάδα σταμάτησε να έχει χαρακτήρα επαναπατρισμού και υποκινείται συνήθως από οικονομικά κίνητρα. Τα χρήματα μάλιστα που στέλνονται πίσω στην Γεωργία από τους μετανάστες αποτελούν το 5% του μέσου οικογενειακού εισοδήματος (Georgas et al, 2006). Ο ακριβής αριθμός Γεωργιανών μεταναστών στην Ελλάδα φαίνεται να ποικίλει καθώς σε διάφορες μετρήσεις ξεκινά από 16.523 και μπορεί να φτάνει μέχρι και 400.000 (International Centre for Migration Policy Development [ICMPD], 2014). Εκτός από την Ελλάδα η μεταναστευτική ροή έχει κατεύθυνση και προς άλλες χώρες οι οποίες με σειρά κατάταξης είναι η Ρωσία, η Τουρκία, το Ιράν, το Αζερμπαϊτζάν, η Ινδία, η Ουκρανία, η Αρμενία, οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και η Κίνα (National Statistics Office of Georgia, 2019).

Σύμφωνα με την απογραφή του 2011 οι περισσότεροι από τους Γεωργιανούς μετανάστες που κατοικούν στην Ελλάδα είναι συγκεντρωμένοι στα μεγάλα αστικά κέντρα της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης ενώ οι Έλληνες τους Πόντου που έχουν επαναπατριστεί συνήθως κατοικούν κοντά στα σύνορα της Ελλάδας με την Τουρκία. (Ελληνική Στατιστική Αρχή, 2011]. Σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία στην Ελλάδα κατοικούν 16.523 γεωργιανοί μετανάστες εκ των οποίων το 13,4% είναι μικρότερο από 20 χρονών, το 55,5% ανάμεσα στα είκοσι και πενήντα χρόνια και το 31,1% είναι από 50 έως 65 χρονών. Τα παιδιά υπολογίζονται γύρω στις 2.130 (Σκούρτου, Βρατσάλης και Γκόβαρης, 2004). Ένα ενδιαφέρον στοιχείο αποτελεί το γεγονός ότι η πλειοψηφία των Γεωργιανών μεταναστών είναι γυναίκες και συνήθως εργάζονται ως οικιακοί βοηθοί, γκουβερνάντες και βοηθητικοί υπάλληλοι. Εκτός από την εργασία και τον επαναπατρισμό ή την επανένωση της οικογένειας οι Γεωργιανοί καταφεύγουν στην Ελλάδα για σπουδές είτε για αναζήτηση ασύλου. Ένας ακόμη λόγος για μετανάστευση στην Ελλάδα είναι η έλλειψη θέσεων εργασίας και η οικονομική αστάθεια που επικρατεί στη Γεωργία. Τα κοινωνικά δίκτυα και οι μακροχρόνιοι ιστορικοί δεσμοί μεταξύ Ελλάδας και Γεωργίας διευκολύνουν τη μετανάστευση στην Ελλάδα. Παράλληλα, οι περισσότεροι από τους Γεωργιανούς μετανάστες είναι υψηλών προσόντων άτομα με το 64%

να έχει τελειώσει δευτεροβάθμια ή τεχνική/ επαγγελματική εκπαίδευση και το 33% να είναι κάτοχοι πτυχίου ή μεταπτυχιακού διπλώματος. Πολλοί από τους μετανάστες εργάζονται στη Γεωργία ως δάσκαλοι, μηχανικοί ή στον ιατρικό τομέα και θεωρούν ότι στην Ελλάδα εργάζονται σε θέσεις κατώτερες των προσόντων τους (ICMPD, 2014).

Οι δεσμοί των Γεωργιανών που βρίσκονται στην Ελλάδα με τη χώρα τους είναι αρκετά στενοί καθώς πολλοί από όσους έχουν εγκατασταθεί στην Ελλάδα έχουν αφήσει πίσω στην πατρίδα γονείς, παιδιά, αδέρφια και συζύγους. Το 23% επισκέπτεται τη Γεωργία κάθε μήνα, το 18% κάθε έξι μήνες, το 21% μια φορά το χρόνο και το 38% κάθε λίγα χρόνια. Στην Ελλάδα έχουν ιδρυθεί αρκετές πολιτιστικές οργανώσεις και σύλλογοι οι οποίοι μαθαίνουν τη γεωργιανή γλώσσα, τα γεωργιανά ήθη και τα έθιμα διατηρώντας ζωντανή την παράδοση και τη σχέση με την πατρίδα. Είναι αρκετά καλά οργανωμένοι και μέσω κρατικών κοινωνικών οργανισμών συμβάλλουν στην βελτίωση της ζωής των Γεωργιανών στην Ελλάδα.

Παράλληλα, αναγνωρίζεται η στήριξη και η ενθάρρυνση των ελληνικών τοπικών αρχών. Οι περισσότεροι από τους Γεωργιανούς οι οποίοι ζουν στην Ελλάδα σήμερα έχουν ταξιδέψει με ισχύον διαβατήριο και οι διαδικασίες διευκολύνονται τόσο από την ελληνική όσο και από τη γεωργιανή πλευρά με τα προξενεία να παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες. Ένα ακόμη σημαντικό χαρακτηριστικό των Γεωργιανών που έχουν εγκατασταθεί στην Ελλάδα είναι η τακτική αποστολή χρημάτων στις οικογένειές τους πίσω στην πατρίδα όπως επίσης και η επένδυσή τους στη Γεωργία ενισχύοντας με αυτόν τον τρόπο την οικονομία της. Αρκετοί από τους Γεωργιανούς που ζουν στην Ελλάδα έχουν ως τελικό στόχο την επιστροφή στη χώρα τους ώστε να ζήσουν εκεί τα τελευταία χρόνια της ζωής τους (ICMPD, 2014).

Συμπερασματικά, η Γεωργία φαίνεται να είναι μια παραδοσιακή χώρα με ήθη, έθιμα, θεσμούς και κοινωνικά πρότυπα τα οποία είναι σταθερά για αρκετά χρόνια. Αρκετά σημαντικό είναι το γεγονός ότι δεν είναι αυστηρά και άκαμπτα και με το πέρασμα των χρόνων συμβαδίζουν όλο και περισσότερο με τις διεθνείς εξελίξεις. Άλλωστε βασική της

μέριμνα αποτελεί η ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση ώστε να ευεργετηθεί η οικονομία της και να μπορέσει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στο διεθνές στερέωμα. Όσον αφορά εκείνους που εγκαταλείπουν τη Γεωργία δεν ανήκουν στην κατηγορία των προσφύγων αλλά των οικονομικών, κυρίως, μεταναστών και συνήθως το μακροπρόθεσμο πλάνο τους είναι να επιστρέψουν στην πατρίδα προς το τέλος της ζωής τους. Αυτό είναι φανερό και από το γεγονός ότι κατά την παραμονή τους στην Ελλάδα ποτέ δε χάνουν τη σύνδεση με τις ρίζες τους και με την πολιτισμική τους ιδιαιτερότητα. Η επιλογή της Ελλάδας ως χώρα υποδοχής τους υποκινείται από τα πολλά κοινά στοιχεία που μοιράζονται οι δύο χώρες κοινωνικά, θρησκευτικά και ιδεολογικά.

Βιβλιογραφία

Αγτζίδης Β., (1997). *Παρευξείνιος Διασπορά. Οι ελληνικές εγκαταστάσεις στις βορειοανατολικές περιοχές του Εύξεινου Πόντου*. Εκδόσεις Καστανιώτη.

Central Intelligence Agency. (2019). *The World Factbook: Georgia*. Available at <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/gg.html>

Diaspora, G. *Migrant Communities in Germany, Greece and Turkey. Transnational reality and ties with Georgia*. (2014). ICMPD. Austria. Available at http://migration.commission.ge/files/full_version_web_en.pdf

Ελληνική Στατιστική Αρχή. (2011). *Μετανάστευση: Εγκατασταθέντες από το εξωτερικό κατά το τελευταίο έτος πριν την απογραφή, κατά φύλο, ομάδες ηλικιών, τόπο διαμονής κατά την Απογραφή 2011 και χώρα προηγούμενης διαμονής*. Διαθέσιμο στο <http://www.statistics.gr/el/statistics/-/publication/SAM07/->.

Georgas, J., Berry, J. W., Van de Vijver, F. J., Kagitçibasi, Ç., & Poortinga, Y. H. (2006). *Families across cultures: A 30-nation psychological study*. Cambridge University Press.

Government of Georgia. (2014). *About Georgia*. Available at http://gov.ge/index.php?lang_id=ENG

Ministry of Education, Science, Culture And Sport of Georgia. (2016). *General Education*. Available at <https://www.mes.gov.ge/index.php?lang=eng>

National Statistics Office of Georgia. (2019). *Migration*. Available at <https://www.geostat.ge/en/modules/categories/322/migration>

Σκούρτου, Ε., Βρατσάλης, Κ., & Γκόβαρης, Χ. (2004). *Μετανάστευση στην Ελλάδα και Εκπαίδευση: Αποτίμηση της υπάρχουσας κατάστασης–Προκλήσεις και προοπτικές βελτίωσης*. ΙΜΕΠΟ, Αθήνα.

Worldatlas. (2019). *The Culture Of Georgia*. Available at

<https://www.worldatlas.com/articles/the-culture-of-georgia.html>